

Bemærkninger til lovforslaget

A. Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Husholdningslæreruddannelsen foregår på 2 husholdningsseminarier, der begge er private, selvejende institutioner, Suhr's Husholdningsseminarium i København og Ankerhus Husholdningsseminarium i Sorø. Der dimitteres ca. 100 husholdningslærere årligt fra de 2 seminarier.

De gældende bestemmelser om uddannelse til husholdningslærer stammer fra først i 70'erne (Lov nr. 292 af 7. juni 1972), jf. bilaget. For at få uddannelsen tilpasset de erfaringer, der er gjort i årenes løb, og tilpasset udviklingen på arbejdsmarkedet, har seminarierne i de senere år gjort stærkt brug af lovens forsøgsparagraf.

Lovforslaget tilsigter en ajourføring af de gældende lovregler og indebærer en forenkling af disse regler i overensstemmelse med *regeringens moderniseringsprogram*.

En revision er endvidere begrundet i uddannelsens nuværende modulstruktur med et lovfæstet krav om udarbejdelse af speciale i uddannelsens 3. år og med en begrænset mulighed for en uddybende specialisering.

Uddannelsens varighed foreslås som hidtil *normeret* til 3½ år. De studerende kan således i henhold til reglerne om Statens Uddannelsesstøtte kun modtage uddannelsesstøtte svarende til dette tidsrum. (I dag gældende regler: 3½ år + 1 år, kommende regler: 3½ år).

Lovforslagets formulering åbner mulighed for individuelle uddannelsesforløb. En længerevarende erhvervsrettet praktikperiode i forbindelse med uddannelsens 2. del kan således opnås inden for rammerne for den normerede studietid på 3½ år. Man kan imidlertid forestille sig, at nogle virksomheder og/eller institutioner tilbyder opgaver, der nødvendiggør en praktikantperiode, der forlænger studietiden ud over den normerede. Hertil kan der ikke ydes SU, men man kan i så fald ikke se bort fra, at virksomhederne kunne yde praktikantløn i denne periode. Der

henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 2, punkt b.

Tilpasningen af husholdningslæreruddannelsen til samfundsudviklingen underbygges af 2 folketingsbeslutninger, som blev vedtaget i foråret 1984. Den ene drejede sig om gennemførelse af en samlet ernæringspolitik, der skal sikre befolkningen en kost, som opfylder de optimale sundhedsmæssige og ernæringsmæssige behov. (B 46. Folketingsåret 1983-84 (2. samling) FT: 1380, 3979, 7461. A: 2005, B: 1195 og C: 671). Den anden er folketingsbeslutningen om et 10 punkts program, der går ud på at forbedre rammerne for udviklingen af voksenundervisningen og folkeoplysningen samt øge voksnes muligheder for deltagelse heri. (B 114. Folketingsåret 1983-84 (2. samling) FT: 3651, 4548, 7421. A: 3851, B: 1239 og C: 673). Samtidig med disse folketingsbeslutninger blev verdenssundhedsorganisationen WHO's strategi om »Sundhed for alle år 2000« fremlagt.

Den danske *ernæringspolitik* blev vedtaget i Folketinget med en bred enighed om, at oplysning er en meget væsentlig faktor i landets samlede ernæringspolitik. Af bemærkningerne til beslutningsforslaget fremgår det bl.a., at der er et stort behov for at effektivisere oplysningsvirksomheden, at ressourcer hos Statens Husholdningsråd, Forbrugerrådet og husholdningsorganisationerne ikke er tilstrækkelige, og at der bør igangsættes opsøgende virksomhed i kommunerne.

WHO's projekt »Sundhed for alle år 2000« er en overordnet sundhedspolitik på verdensplan med over 80 formulerede delmål. Der opereres med følgende hovedtemaer: Lige vilkår på sundhedsområdet, sundhedsfremme og forebyggelse, en engageret befolkning i tæt tilknytning til lokalsamfundet – på tværs af sektorer og landegrænser. Fra organisationen WHO peges på, at spørgsmål om kost, motion, tobak og ulykker må gøres til genstand for oplysning i forbindelse med en forebyggende indsats. Vejledere og oplysere må hente deres erfaringer og viden i samfundet, hvor befolkningens livsstil kan iagttages og påvirkes. Det nævnes også, at der må lægges stor